

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellant, d.d. 5 juli 2010, tegen het besluit van de examencommissie van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) van 1 juli 2010 om het door appellant gemaakte tentamen van het vak 'International Trade and Exchange Rates', d.d. 27 mei 2010 niet ter beoordeling aan de docent voor te leggen en appellant tevens uit te sluiten van het hertentamen wegens het overtreden van de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie, hierna te noemen de regeling.

In reactie op de uitnodiging van het College van Beroep voor de Examens, om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, laten weten dat zij geen reden zag om af te wijken van haar besluit.

Op 7 juli 2010 is er een voorlopige voorziening getroffen inhoudende dat de examencommissie opgedragen werd de deelname van appellant aan het in het besluit aangeduide hertentamen toe te staan, onder de voorwaarde dat de beantwoording van de vraag of het hertentamen zal worden beoordeeld afhankelijk is van de uitkomst van het onderhavige beroep.

Op 26 augustus 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellant afwezig. Namens verweerster verschenen X en X. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

In zijn beroepschrift geeft appellant aan dat hij onvoldoende voorbereid was op het tentamen van het desbetreffende vak, omdat hij in de veronderstelling was dat het voor hem niet noodzakelijk was om dit vak te behalen. Later bleek deze informatie onjuist, en diende hij het wel te behalen. Appellant is derhalve naar het tentamen gegaan, in de veronderstelling verkerende dat het voldoende zou zijn dat hij zijn naam zou opschrijven; hij besloot dan ook de tentamenruimte te verlaten 15 a 20 minuten na de start van het tentamen. Volgens appellant heeft de surveillant hem er nimmer op gewezen dat appellant daarmee fraude pleegde. Appellant geeft aan dat als dit hem was verteld, hij nog 15 minuten zou zijn gebleven en appellant is dan ook van mening dat de surveillant hem hier op had moeten wijzen.

Met betrekking tot het wangedrag waar verweerster over spreekt in haar besluit geeft appellant aan dat hij inderdaad verkleed was in een "kostuum", vanwege bezigheden die plaatsvonden voor het tentamen. Hij heeft deze situatie uitgelegd aan de surveillant, waarop deze hem vroeg zich om te kleden. Appellant had echter geen andere kleding bij zich en kon de instructies van de surveillant derhalve niet opvolgen. Voorts benadrukt appellant dat het feit dat hij verkleed was niet getuigt van oneerbiedigheid of een gebrek aan respect voor de ernst van het tentamen of voor verweerster.

Verweerster geeft aan dat appellant is uitgesloten voor het hertentamen 'International Trade and Exchange Rates'. Verweerster wijst hiertoe allereerst op het feit dat appellant naar het tentamen kwam, gekleed in een middeleeuws kostuum en dat hij zich niet kon omkleden, zoals de surveillant hem had geïnstrueerd te doen. Het feit dat appellant zo was gekleed veroorzaakte opschudding onder de studenten. De kleding van appellant was echter niet de doorslaggevende reden voor verweerster om hem de in geding zijnde sanctie op te leggen; dat was het feit dat hij

de tentamenzaal eerder verliet dan volgens de regeling is toegestaan. Volgens art. 11, lid 3 van de regeling is het niet toegestaan bij deelname aan het tentamen de zaal te verlaten eerder dan na dertig minuten na aanvang van het tentamen, omdat examinandi die te laat komen nog tot maximaal dertig minuten na aanvang van het tentamen mogen deelnemen aan het tentamen. Het combineren van deze twee regels is bedoeld om fraude te voorkomen: het wordt studenten zo onmogelijk gemaakt om buiten de tentamenruimte met elkaar gedurende de tentamentijd te communiceren. Doordat appelland de zaal te vroeg verliet was hij in staat te communiceren met andere studenten en dat is volgens verweerster fraude, welke de regeling verbiedt. Verweerster geeft overigens aan dat uit het proces-verbaal dat is opgemaakt door de surveillant niet is gebleken dat er nog examinandi zijn binnengekomen nadat appelland de zaal had verlaten. Uit het proces-verbaal blijkt wel dat de surveillant appelland er op heeft gewezen dat hij tot 30 minuten na aanvang moest blijven. Dit proces-verbaal is echter niet door appelland ondertekend, omdat hij de zaal al had verlaten. Verweerster is hoe dan ook van mening dat het een verantwoordelijkheid is van de student om zich te informeren over de regels. Uit een en ander blijkt, aldus verweerster, dat appelland tot tweemaal toe de aanwijzingen van de surveillant tijdens het tentamen niet heeft opgevolgd, waar hij wel toe was verplicht op grond van art. 11, lid 4 van de regeling. Verweerster geeft vervolgens aan met betrekking tot de opgelegde sanctie dat een student bij reguliere fraude voor een geheel semester wordt uitgesloten van deelname aan tentamens. De vraag of de sanctie voor appelland niet onevenredig zwaar uitvalt, is meegenomen in de beoordeling en in casu is dan ook slechts besloten tot het niet nakijken van het betreffende tentamen en tot uitsluiting van het hertentamen.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het onjuist dat verweerster zich op het standpunt stelt dat zij niet hoeft in te gaan op de uitnodiging om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil tot de mogelijkheden behoort, als zij meent dat er geen reden is om inhoudelijk af te wijken van het besluit. Art. 7.61, lid 4 WHW laat een zodanig verband niet toe. Dat betekent dat iedere keer dat zij daartoe een uitnodiging ontvangt verweerster een gesprek moet voeren met een appelland om te toetsen of een minnelijke schikking van het geschil tot de mogelijkheden behoort. Dat is slechts anders als door feitelijke omstandigheden niet een zodanig gesprek kan plaatsvinden. Daarvan is hier niet gebleken. Het niet voldoen door verweerster aan de wettelijke verplichting van het beleggen van een gesprek in het kader van een minnelijke schikking, wanneer zij daartoe is uitgenodigd, is in het algemeen een hindernis voor het college om het beroep in behandeling te nemen. Voor toekomstige zaken zal het college dan ook strikter dan tot op heden aan deze regel vasthouden. Nu in dit geval niet is gebleken dat er zich als gevolg van een en ander aanwijsbare nadelen voor de positie van appelland hebben voorgedaan, neemt het college de zaak in behandeling. Het college acht het beroep mitsdien ontvankelijk en overweegt als volgt.

Allereerst constateert het college dat er onregelmatigheden bij het tentamen hebben plaatsgevonden en dat appelland erkent dat hij verkleed op het tentamen verscheen en eerder dan dertig minuten na aanvang van het tentamen de zaal verliet. Afgaande op het tijdens de zitting door verweerster voorgelezen proces-verbaal dat door de surveillant werd opgesteld, is appelland er door de surveillant op gewezen dat hij de tentamenruimte nog niet mocht verlaten. Weliswaar is dit proces-verbaal niet door appelland ondertekend, maar het college stelt dat dit inherent is aan het feit dat appelland de zaal te vroeg verliet. Hoewel er, zoals verweerster wel stelt, geen *fraude* kan worden geconstateerd in de zin van (art. 12 van) de regeling – nu niet vast is komen te staan dat appelland daadwerkelijk met andere examinandi buiten de tentamenruimte heeft gecommuniceerd – overweegt het college dat er wel sprake is van een overtreding van de

regeling door appellant, namelijk van art. 11, lid 3 en 4. Het college acht het verwijtbaar dat appellant de mogelijkheid tot het plegen van fraude opende, door de tentamenzaal te verlaten tegen de regels en de instructies van de surveillant in. Het college meent dan ook dat het opleggen van een sanctie op grond van deze overtreding geoorloofd is.

Bij toetsing van de evenredigheid van de sanctie overweegt het college dat er een evenredig verband moet worden aangetoond tussen de zwaarte van de getroffen sanctie en de ernst van de verwijtbare handeling. Verweester geeft aan studenten in geval van geconstateerde fraude uit te sluiten voor een geheel semester van deelname aan tentamens. Bij de bepaling van de strafmaat is de vraag meegenomen of de sanctie niet onevenredig zwaar uitvalt voor appellant. Het college meent deze afweging terug te kunnen zien in de naar verhouding lichte sanctie die verweester heeft opgelegd nu er sprake is van een verwijtbare overtreding van de regels die tot fraude kon leiden. Het college acht de opgelegde sanctie van het niet beoordelen van het betreffende tentamen en van uitsluiting van het hertentamen niet onredelijk.

Het college komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat verweester in redelijkheid tot het in geding zijnde besluit heeft kunnen komen. Het college acht daarmee het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 26 augustus 2010 door het College van Beroep voor de Examens.